

KUR'ÂN'DA MU'CİZEVÎ MESÂNÎ ÜSLÛBUNUN BAŞKA BİR VECHESİ (1)

Allah'ın insanlığa son mesajı olan Kur'ân-ı Kerîm, her yönüyle ebedî bir mu'cizedir. Kur'ân-ı Kerîm'in temel amacı tevhîd (Allah'a î mân), me'âd (âhi-ret) ve sâlih amel(ibâdet, güzel ahlâk)tır. Kur'ân'ın temel prensibi olan bu konular, hemen her sûrede değişik söylemlerle dile getirilir. Fakat öy-le soyut ifadelerle değil, somutlaştırılarak, filmleştirilerek anlatılır. Bu maksatla yerin göğün yaratılışı, hârika olayları TEVHÎDi ispatlayıcı kanıtlar olarak sunulur.

İnsan düşüncesi yerin, göğün derinlikleri içinde dolaştırılır. Dünyadan âhirete götürülür, tekrar göz açıp yumma gibi kısa bir zamanda dünyaya getirilir. İnsan, kendisini âhirette, cennetin ni'metleri veya ce-hennemin alevleri arasında bulmuş iken birden dünyaya gelir, denizlerde, ırmaklarda, ormanlarda, insanlara şifalı besinler üreten bal arıları, gökte cıvı cıvı uçan kuşlar arasında dolaşır. Zifiri karanlıklar içerisinde, bardaktan boşalırcasına yağan yağmur altında kalır; gökte çakan ürpertici şimşegin parıltısını görür; kulakları yırtan gök gürültüsünü işitince kor-kudan yüreği hoplar.

Birden bütün parlaklığıyla görünen Güneş, kuşluk vaktinde insanı sarıp ısıtır. Sonra insan, gecenin, gündüzün ışığının üstüne, gündüzün de gecenin karanlığı üstüne dolanmasını izler.

Bu haliyle Kur'ân sadece bir din ve âhiret kitâbı değil, dünya ve âhireti kaynaştıran İlâhî bir Mesajdır. Nasıl dünyadaki hayât, ruh ile ce-sedin kompo-zisyonu ise, Kur'ân da dünya ve âhiretin, madde ve mâ-nâ-nın kompozisyonudur.

Kur'ân'ın temel içeriklerini üç ana noktada toplayabiliriz: Önceki İlâhî Kitaplarda ve Arap geleneğinde anlatılan kıssalar, Dini ahlâkî ve hukuki hükümler ve doğa yasaları

Kur'ân'ın, önceki Kitaplardan veya Araplar arasında anlatılanlardan öğüt için naklettiği hikâyelerin anlatım tarzı, üslûbu mu'cizedir. Ama Kur'ân'ın hem üslûb hem de anlam bakımından mu'cize olan yanı, daha önce hiç olmayan, ilk defa kendisinin söylediği vahiylerdir. Bunların anlatım tarzı (ifadesi) mu'cize olduğu gibi anlamları da mu'cizedir. Bunlar, kâinâtın yaratılışına, tabiat yasa-larına ve sosyolojik, psikolojik kurallara işaret eden âyetlerdir. Hz.

Muhammed(selâm ona)in çağında yaşamış bir kimsenin, insanın suda yüzen bir kurtçuktan yaratıldığını (Alak Sûresi: 2), bitkilerin de insanlar ve hayvanlar gibi erkekli, dişili olduğunu (Yâsîn Sûresi: 36,Tâhâ Sûresi; 53, Ra'd Sûresi: 3), göklerle yerin, önce birbirine yapışık iken sonradan ayrılıp yıldızların yaratıldığını, her canlının da sudan halk edildiğini (Enbiyâ Sûresi: 30, Nûr Sûresi: 45), rûzgârların, bitkiler arasında aşılama rolü yaptığını (Hicr Sûresi: 22), tıpkı canlı bir organizma gibi insan topluluklarının da bir ömrünün (bir yükselme, hakimiyet devresi) bulunduğunu, devrini tamamlayan milletlerin silineceklerini (Yûnus Sûresi: 49), zafer ve yenilgilerin insanlar arasında toplumdan topluma geçeceğini (Ali İmrân Sûresi: 140) söylemesi mümkün değildir. Bunlar ancak vahiy ile söylenebilir.

(devamı yarın..)